

Frimærker. 27 Øres fremstilles ved Hjælp af inddragne Avisportomærker og 8 Øres ved Overtrykning af 12 Øres. Overtrykningen skete alene for at undgå at kassere en ret betydelig Frimærkebeholdning. Med Hensyn til Udtalelsen om, at de 12 Øres Mærker ikke burde have været inddraget, og at Inddragelsen betyder et Savn, skal jeg oplyse, at Udsendelsen af Mærket ophørte først i Februar 1920, efter at der i Juni Maaned 1919 ikke fra noget Postkontor havde foreligget Rekvisition af Mærket. Man har ikke senere sporet nogen som helst Trang til at faa Mærket genindført.

Man vil herefter se, at den forholdsvis betydelige Frimærkeemission er dikteret af følgende fire Aarsager: af Hensyn til Posttjenestens Tarv, af Hensyn til Fremstillingsomkostningerne, som Følge af Genforeningen og paa Foranledning af Verdenspostforeningen.

Naar det ærede Medlem talte om Emissionen i Forbindelse med Spekulation fra Postvæsenets Side, skal jeg gøre opmærksom paa, at det ligger ganske udenfor Postvæsenet at spekulere i Frimærker. De Beløb, som muligvis kan indvindes ved Salg af Frimærker, for hvilke Postvæsenet ikke før eller senere kommer til at præstere en Ydelse, er sandsynligvis saa minimale, at de i Forhold til de Beløb, der indkommer paa ordinær Maade, aldeles ikke kan paavirke Postvæsenets Dispositioner. De brugte Frimærker, der tilhører Postvæsenet, sælges ikke af Staten, men overlades til Postmuseet, der maa betragtes som en selvvejende Institution. De overlades det til Afholdelse af Udgifterne ved Driften. Museet afholder alle Udgifter vedrørende Frimærkernes Rensning, Sortering med videre, og Forretningsførerens Løn beregnes efter Bruttoindtægten af Frimærkesalget, dog mindst 600 Kr. Det herefter fremkomne Nettooverskud har i den forløbne Tid været ganske godt, saaledes at det paa Finanslovsforslaget opførte Beløb paa 3 000 Kr. til Museets Drift hidtil ikke er kommet til Udgift. Lønningen betyder saaledes ingen Udgift for Statskassen.

Angaaende den kritiserede Salgsmaade er der givet følgende Oplysning af Forretningsførerens for Postmuseet, som jeg skal tillade mig at citere: „Paa Grund af de daarlige Tider holdt den tidligere Opkøber af Frimærkerne sig tilbage, saaledes at Postmuseet fra 23. Juli 1920 indtil Foraaret i Aar slet intet havde solgt, hvorved Beholdningen af de kasserede Mærker steg i overordentlig Grad. Forretningsførerens besluttede da at forsøge dem afsat i mindre

Partier og tilskrev derfor den 4. Juli en Del Frimærkehandlere. Den 5. meldte sig imidlertid hos Forretningsførerens en Liebhaber til hele Partiet; men da den 5. var en Søndag, indfandt den paagældende sig først Mandag den 6. om Eftermiddagen paa Forretningsførerens Kontor, hvor der førtes Forhandlinger, der afsluttedes med, at den paagældende købte hele det ophobede Parti og betalte kontant. Endskønt der hele Mandag den 6. ikke fra en eneste københavnsk Frimærkehandler eller andre skete nogen personlig eller telefonisk Henvendelse om Køb af de paagældende Mærker, hvad der ikke tyder paa megen Interesse for Sagen hos Frimærkehandlerne, sendtes der dog, netop for ikke at holde nogen for Nar, Mandag Aften den 6. Juli Meddelelse til dem om, at Museets Frimærkebeholdning var solgt. Tirsdag Morgen indløb en mindre Bestilling her fra København og en anden fra Provinsen. Det tyder egentlig heller ikke paa, at Frimærkehandlerne var stærkt interesserede i at faa Deli i Salget.“ Med disse Meddelelser haaber jeg det ærede Medlem Hr. Johannes Lou vil føle sig tilfredsstillet angaaende Postvæsenets Frimærkedisposition.

Endelig udtalte det ærede Medlem kritisk om et Punkt i Postloven, hvor det hedder: „Betaltbare Blanketter med de paa disse til Forsendelsens Frigørelse anbragte Frimærker bliver ved Indleveringen til Postbesørgelse Postvæsenets Ejendom, hvoraf Adressat og Afsender kun har Krav paa at faa udleveret de hertil bestemte Kuponer.“ Dette Forhold kritiserede det ærede Medlem stærkt. Men det kan ikke godt være anderledes. Medens man tidligere, før Loven af 1919, journaliserede Pakkerne ved Afgangs- og Bestemmelsesposthusene, indførtes der fra nævnte Dato en anden Ordning, idet Journalisering opgaves, og i Stedet for den traadte en Angivelse paa Adresskortet, der ikke mere udleveres, men tilbageholdes ved Bestemmelsesposthuset. De til almindelige Pakker henhørende Adresskort forsynes ved Pakkens Udlevering med en Paategning af Pakkebudet om Afløseringen og opbevares ved Kontoret, ordnede dagvis, et Aar, hvorefter de indsendes til Revisionen. Ved denne nye Foranstaltning spares der Bogføring af disse Forsendelser baade paa Afgangs- og Ankomstposthuset, hvilket ikke blot har bragt en meget betydelig Besparelse af Arbejdskraft og Papir, men ogsaa har skaffet et bedre Middel til Brug ved Undersøgelser i Anledning af Pakkeefterspørgsler. Det er af Revisionshensyn nødvendigt, at Frimær-